

Πεντηκοστάριον

Τετάρτη τῆς Β' Ἑβδομάδος

Μηναιὸν - ΤΗ Η' ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἢ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα
εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 10. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'. Αναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Ὁ Ἰσαὰκ ἐν τῷ βουνῷ ἀνηνέχθη, ὁ
Ἰωνᾶς ἐν τῷ βυθῷ κατηνέχθη καὶ ἀμφοτέρω
τὸ πάθος σου Σωτὴρ ἐξεικόνιζον, ὁ μὲν τὰ

δεσμὰ καὶ τὴν σφαγὴν ὃ δὲ τὴν ταφὴν καὶ τὴν ζωὴν, τῆς παραδόξου Ἐγέρσεώς σου, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 11. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπесὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ,
παρόρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς,

ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε;
καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ
τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι·
ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγωνῶς τῶν ἀρρήτων,
τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ
πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ
Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ
αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας
αὐτός, τύπους τῶν ἡλίων ψηλαφῶν, βεβαίαν
πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ
δυσωπεῖ τὸν Σωτῆρα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

Ἐκλογή εἰς τοὺς Ἀποστόλους

Τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα.

1. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα. Ἀλληλούϊα. (18:2)

2. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:6)

3. Ἄντι τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν
υἱοὶ σου. Ἀλληλούϊα. (44:17)

4. Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (44:17)

5. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ. Ἀλληλούϊα. (46:10)

6. Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπῆρθησαν. Ἀλληλούϊα. (46:10)

7. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (49:1)

8. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (112:3)

9. Ἐφανεύει αἱ ἀστραπαὶ σου τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα. (76:19)

10. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (96:6)

11. Ἀρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (67:28)

12. Ἀρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἀλληλούϊα. (67:28)

13. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη. Ἀλληλούϊα. (46:9)

14. Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:8)

15. Μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (88:8)

16. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἀλληλούϊα. (95:7)

17. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (95:3)

18. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἀλληλούϊα. (95:10)

19. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (110:1)

20. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (18:5)

21. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (104:27)

22. Ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ἀλληλούϊα. (104:44)

23. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. (46:4)

24. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (46:5)

25. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀλληλούϊα. (146:5)

26. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα. (67:36)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου
πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς
πέρασιν, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ
τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, καὶ ἐν
Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς
τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀψάμενος χειρὶ, τῆς πλευρᾶς τῆς
ἀστέκτου, ὁ Δίδυμος Θωμᾶς, οὐκ ἐφλέχθη
τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας,
ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, καὶ φθεγγόμενος,
τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι· Σύ μου Κύριος,
καὶ σὺ Θεὸς μου ὑπάρχεις, κἂν πάθος
ὑπήνεγκας.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ρήματα αὐτοῦ. (δίς)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ρήματα αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης)

ΚΑ' 15-25

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλέον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἔλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν

αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅπου σὺ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ακολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·

σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν, εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἰτησαι φίλε

μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμεου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν
σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν

τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ode 1: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδιὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄισωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς
δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι,
καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ
ὁδηγήσαντι, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ
τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπας τριήμερος,
τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς
ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὥρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ
ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα,
δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς
Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν
ἀναστάντα Χριστόν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου
σφραγίδες, οὐδὲ κλειθρὰ τῶν θυρῶν σοι
ἀντέστησαν, ἀλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς

φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωρούμενος,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ
ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις,
ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρόρησιασμένη
ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς
γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη,
Ἀπόστολε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ
ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις,
ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρόρησιασμένη
ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς
γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη,
Ἀπόστολε.

Δόξα.

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας,
ἠγαπημένε Χριστῷ. Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος,
ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ
Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ
σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν
ἄτρεπτος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἀεὶ
προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν
πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε· διὸ
καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος,
πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνὴ
παρακλήσεσι.

ᾠδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ode 3: Pentecostarion: Canon-1

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον
πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισον με
φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος,
πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ,
τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς
πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεὶς, τῇ περιγράπτῳ
σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστὲ ἀνέστης,
θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς
Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστέ, οὓς
ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς
Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς
ἐδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ
θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη,
ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου

σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος.

Δόξα.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ᾧ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σάφως τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σῶζομαι πρεσβείαις σου, ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθεῖν κολάσεως.

Ωιδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῇ, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρέυνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Mid-Ode Kathisma or Hypakoe

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Απόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις
τῶν ῥῳων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ
Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ
μνήματος, ὁπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις
ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ
κτίστη· Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Ode 4: Pentecostarion: Canon-1

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ
οἰκονομίας! τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων,
θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ· Ἐξῆλθες ἐβόα σοι,
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν
ἰώμενος, νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος,
τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς Χριστὸς τῷ
Προπάτορι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας
μεθέξεως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χαίρεις ἐρευνώμενος· διὸ φιλάνθρωπε
πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν,
προτείνων τῷ διαπιστοῦντι τὴν πλευρὰν,
κόσμῳ πιστούμενος, τὴν σὴν Χριστέ
τριήμερον Ἑγερσιν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ
τοῦ ἀσυλήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγχη
διανοιγείσης σου πλευρᾶς, σοφίας καὶ
γνώσεως, ἀναπιμπλᾷ τὸν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε,
σὲ βροντῆσαι πνεύματι ἡξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ,
θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου,
γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σου Θεολόγε,
τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς ἐπαξίως
δοξάζομεν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε,
σὲ βροντῆσαι πνεύματι ἡξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ,
θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου,
γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σου Θεολόγε,
τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς ἐπαξίως
δοξάζομεν.

Δόξα.

Σὺ ἀρετῶν, ἡρθης πρὸς ὕψος, Ἀπόστολε,
σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστραπτοντα,
μονογενῇ Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς
πατράσι, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον,
φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἡξιώθης,
μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων
ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου
Πανάμωμε, μὴ αἰσχυρθῷ· σὲ γὰρ πρὸς
Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος
ἀκαταμαχητον, ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης,
ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς
ἐπιτεύξομαι.

Ὡδὴ δ΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,

φαισφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ode 5: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ ε΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε
Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Τὴν εἰρήνην τῷ
κόσμῳ παράσχου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιστὰς τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ
Σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν, ἀπελαύνει
τὴν κατήφειαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ
Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡ τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ
Θωμᾶ, φρικτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γὰρ
ἐψηλάφησε τὴν πλευράν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ
ἀπαστράπτουσαν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν,
τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀνέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ
σοφίᾳ σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ
ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν
θεασάμενος, τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ
κραθεῖς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας
γενόμενος, τὰ πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν
θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν
θεασάμενος, τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ
κραθεῖς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας
γενόμενος, τὰ πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν
θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Δόξα.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως, ὁ
σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ
τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττη,
γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω
αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε
καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ
σὲ προσκαλοῦμαι. Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ
με φρουρήσον, ἐκ παντοίας βλάβης,
ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ
πόθῳ δοξάζω σε.

Ὡδὴ ε΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ode 6: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ ζ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
Φιλάνθρωπε, καμὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν
πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον
Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας,
προτείνας εἰς ἔρευναν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντές με ἴδετε, ὅστέα καὶ σάρκα φοροῦντα, ἐγὼ οὐκ ἡλλοίωμαι.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρῶν σου τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ᾧ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφητείας ἠξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνθρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ᾧ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφητείας ἠξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Δόξα.

Λόγος ὁ μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὥράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθέने, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ

οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τάς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

ᾠδὴ Γ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθέने τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὑψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ
θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν
ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ δὲ ἄστρο
ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ
ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου
εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις
ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν, ἔστεψεν, οὐ ἐν
τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ
δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ,
ἐπιστηθίου φίλου, ἠγαπημένου καὶ
παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
ἦτοι ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως τῆς
ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγουν
τοῦ μάννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Μήλης, ὁ
ὑμνωδός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σπεῖρα (τάγμα)
στρατιωτῶν ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ode 7: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας,
συγκαλουμένης λαούς, ἐκ τῶν ὧδων
Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυῖδ,
τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφημον δόγμα,

καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον
ἀναμέλποντες, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καὶ κυρία,
ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ἣ ἀγάλλεσθαι
ἄξιον, τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν· ἐν τρόμῳ
φέρει γάρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδοὰς
τελοῦσα τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑπερυψούμενος
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ τε πίστει,
εὐεργετήσας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος, λύει
μὲν τὴν ζοφώδη ἄγνοϊαν τοῖς πᾶσι πέρασι,
τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ, ἐαυτῷ δὲ τὸν στέφανον
πλέκει σαφῶς, λέγων· Σὺ εἶ Κύριος, ὁ
ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐ μάτην διστάσας, ὁ Θωμᾶς
τῇ Ἐγέρσει σου, οὐ κατέθετο, ἀλλ'
ἀναμφίλεκτον ἔσπευδεν, ἀποδείξαι ταύτην,
Χριστὲ τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν· ὅθεν δι' ἀπιστίας
πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγειν· Σὺ εἶ
Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης
ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ
θεοπνεύστου γεγονώς ἄγγελος, θεολογίας

βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὧ Παμμακάριστε, καὶ ὁ χόρτος χρυσὸς σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε Μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταδίωξον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Ὡδιὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ υπερένδοξος.

Ode 8: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδιὴ η'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσουν θέαν, τὸ πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς, ἀξιοθεὶς δὲ ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριόν σε ἐκάλει Δέσποτα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν ἀνασχόμενον τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, καὶ ὑποδείξαντα πλευράν, καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμῃ ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν ἡμῖν ἀνέωξε Θωμᾶ· θεολογήσας γλώσση γὰρ θεοφορουμένη· Ὑμνεῖτε, ἔλεγες, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναιίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς εὐπρεπῆς καὶ εὖσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστά, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς εὐπρεπῆς καὶ εὖσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστά, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,

Ἰερεῖς ἀννυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς, ὕμνοлогοῦντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀννυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρὸς με ῥύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἁμαρτίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθέने, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ η΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α΄.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ode 9: Pentecostarion: Canon-1
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἁνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστὲ τὴν ὁλόφωτον χάριν, ἐν ἡ ὥραϊος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὔλου θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότη παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἁγνήν,

τῶν Μαθητῶν, ὁ ἀγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθεῖς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότη παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἁγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἀγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθεῖς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Δόξα.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρῳ ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἁγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε

νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος β΄. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ
Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ
Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν
δέ, πλήρης θεολογίας, ῥεῖθρον ζωῆς, μάκαρ
ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις
ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἦχος γ΄. *Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.*

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας
τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης,

τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν Μαθηταῖς
ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφνηας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον

πάντων πέφνηας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὅμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσάγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσας ἐκέρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---
Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν
Μαθητῶν συνθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ,
οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ στὰς ἐν μέσῳ
αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· Δεῦρο ψηλάφησον,
καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων, ἔκτεινόν σου
τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ
νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὁμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, οὓς
καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν Ἡμερολόγιον:

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

ἦ·

Σύμφωνα μέ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν:

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

ΛΑΟΣ

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.